

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kunne svare med det modspørgsmål, jeg har stillet før: Er ønsket da, at vi skal tvangsjerne børnene fra forældrene? Skal vi slå familierne i stykker, fordi forældrene optræder så uansvarligt? Det er jeg ikke tilhænger af. Jeg er meget, meget betænkelig ved alt, hvad der hedder tvangsfjernelse, fordi jeg synes, at en familie er et fællesskab, der absolut skal respekteres.

Men jeg vil indrømme, at når forældrene i den grad svigter deres ansvar, så kan man godt begynde at overveje det, men det ville jeg ikke bryde mig om. Jeg vil hellere holde dem fast på ansvaret og sige: Vil I så tage ansvaret for jeres børn og dermed forhindre dem i at synke hen i den fortvivlelse, I nu ser, de lever i.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil fortsætte i samme spor: spørgsmålet om forældrenes ansvar. Når vi taler om danske børn i Danmark, og når vi taler om børn, der har det svært af forskellige grunde, er det jo ikke sådan, at vi i Danmark bare fuldstændig klart og entydigt siger, at det er forældrenes ansvar, hvis de har nogen form for problemer.

Lige præcis på det her område, som ellers skulle være omfattet af serviceloven og alt muligt på samme måde, ræsonnerer Dansk Folkepartis ordfører, at det hundrede procent er forældrenes ansvar. Der er ingen pardon, man kan ikke se nuanceret på det. Man kan sige, at det er en helt anden måde at tænke på, når vi taler om de her børn, der har det meget svært.

Altså, hvor vi i øvrigt, når det gælder socialområdet, ser bredt og meget nuanceret på det, når vi taler om børn, der har det rigtig svært, så er det lige præcis på det her område en fuldstændig entydig, klar model, der handler om, at det kun er forældrene, man kan stille til ansvar. Hvordan kan det harmonere?

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Lad mig sige, det er altid forældrenes ansvar, og det gælder også i Danmark. Det er altid forældrenes ansvar, og det kan ikke understreges for tit, for det er simpelt hen forudsætningen for, at der er noget, der hedder en familie. Men lad mig også sige, at det, vi her taler om, jo ikke er børn, der lider af sult, af fysisk mishandling, men ulykkelige, fortvivlede børn, fordi forældrene

hensætter dem i et åndeligt tomrum, et sjæleligt tomrum.

Der er jo så spørgsmålet – det er det, jeg har stillet to gange, og jeg kan stille det for tredje gang: Mener man da, at vi skal tvangsfjerne børnene fra forældrene på grund af det sjælelige tomrum, de hensætter børnene i? Det må jo så være konsekvensen af oppositionens kritik. Det må man så overveje, og det ville jeg ikke være interesseret i, for jeg synes ikke, man til deres øvrige ulykke skal tilføje, at man slår familien fuldstændig i stykker, men det er konsekvensen, hvis der skal tænkes logisk.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu har Dansk Folkepartis ordfører givetvis også været med til at gennemføre mange ting her i Folketinget, som havde til formål at hjælpe trængte familier, så det ikke kom dertil, at man skulle tvangsfjerne. Det er jo egentlig det, det her handler om, nemlig at vi faktisk hjælper de her familier, så det ikke kommer dertil, at man tvangsfjerner.

Så ville jeg godt spørge: Når Dansk Folkepartis ordfører taler om forældrenes ansvar, så taler han jo også, som om vi i vid udstrækning taler om forældre, som er fuldstændig normalt fungerende, og som burde kunne handle og rationalisere på fuldstændig almindelige vilkår, men hvordan hænger det sammen med, at vi i meget vid udstrækning taler om syge folk?

Antallet af selvmord er fra 2000 til 2004 tredoblet, medicinudgifterne eksploderer, og de bruges til antidepressive midler. Men hvordan kan man tale om de forældre, som om det var mennesker, der var hundrede procent kapable til at træffe beslutninger og handle helt på fuld omgangshøjde? Jeg synes, Dansk Folkepartis ordfører i det mindste burde anerkende problemet i, at mange af de her forældre altså reelt er syge, de har en diagnose, de er syge.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Grundlæggende gælder det, at et menneske altid selv er ansvarligt. Der tales meget om menneskesyn i dette Ting, og normalt er det fraser. Jeg vil gerne sige, at mit menneskesyn er, at mennesket altid er en ansvarlig skabning, og tager man ansvaret fra mennesket, så fratager man det dets menneskelighed, og det ville jeg være meget betænkelig ved at gøre ud fra en eller anden diagnose om, at disse folk er syge.